स्याहवनीयो गार्हपत्यं कामयते। नि गार्हपत्य आहवनीयम्। यस्याग्निमनुधृतꣳ सूर्य्योऽभिनिम्रोचति। दर्भेण हिरण्यं प्रबध्य पुरस्ताद्धरेत्। अथाग्निम्। अथाग्निहोत्रम्। यद्धिरण्यं पुरस्ताद्धरति। ज्योतिर्वै हिरण्यम्। ज्योतिरेवैनं पश्यन्नुद्धरति। यदग्निं पूर्व्वꣳ हरत्यथाग्निहोत्रम् [१]। भागधेयेनैवैनं प्रणयति" इति। यस्य पुरुषस्यानुधृतमग्निमुपलक्ष्य सूर्य्योऽस्तमेति। सायङ्कालीनाग्निहोत्रार्थादाहवनीयं प्रत्यग्निप्रणयनात् प्रागेव यद्यस्तमियात् तदानीमेतस्य पुरुषस्य आहवनीयो गार्हपत्यं न्यङ्क्तुं कामयते। गार्हपत्यश्चैनं न्यङ्कामयते। ततोऽग्निद्वयमपि फलप्रदं न भवति। ततोऽस्तमयादूर्द्ध्वमग्निं प्रणयन् पुरुषः केनचिद्दर्भेण हिरण्यं प्रकर्षेण बध्वा तत्पुरस्तान्नयेत्। तस्य पृष्ठतोऽग्निं नयेत्। तस्यापि पृष्ठतोऽग्निहोत्रहविर्नयेत्। तत्र हिरण्यनयनेन ज्योतीरूपं हिरण्यं पुरतः पश्यन् पृष्ठतोऽग्नेरुद्धारात् अस्तमयदोषं न प्राप्नोति। पुरतोऽग्निं पश्चाद्धविर्नयनं तदीयेन भागधेयेन युक्तमेवाग्निं प्रणयति॥

अस्मिन्नुद्धरणे कश्चिद्विशेषं विधत्ते। "ब्राह्मण आर्षेय उद्धरेत्। ब्राह्मणो वै सर्व्वा देवताः। सर्व्वाभिरेवैनं देवताभिरुद्धरति" इति। स्वकीयानृषीन् यो वेत्ति, स आर्षेयः प्रवराभिज्ञ इत्यर्थः। तादृशो ब्राह्मणो दर्भेण प्रबद्धस्य हिरण्यस्य पृष्ठतो वह्निमुद्धरेत्। अतएव सूत्रकारेणोक्तम्, अन्वङ्गार्षेयो ब्राह्मणो बहुविदग्निमुद्धरेदिति। यावतीर्वै देवतास्ताः